

Folketingsmand for Køge (Alberti), der meget stærkt kritiserede det af Folketinget vedtagne Toldlovsforslag, navnlig som Angrebsvaaben mod den tidligere Ordfører for Folketingets Toldudvalg. Naar man læser dette Foredrag igennem, faar man rigtignok Indtrykket af, at nu er det meget tvivlsomt, om Toldloven i Folketingets Vedtagelse yder alle de Fordele, som man tidligere var sikker paa, at denne Toldlov vilde bringe. Atter der staa vi over for en Usikkerhed, som gør, at man ogsaa paa dette Punkt kan blive meget betænkelig ved den foreliggende Situation for Skattelovforslagene.

Som ærede Medlemmer ville se, er min Opfattelse den, at vi nu ere komne saa langt bort fra at faa gennemført den af Regeringen foreslaaede Skattereform, at vi, at dømme efter, hvad der foreligger, ikke kunne have noget Haab om at faa den gennemført — i denne Samling vil der slet ikke kunne være Tale derom — men end ikke at faa den gennemført i den næste. Jeg siger udtrykkelig: efter hvad der foreligger; thi naar man hører det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) her i Dag, og man saa ogsaa læser de Foredrag igennem, der fremkom fra ærede Medlemmer af Folketinget under Behandlingen af Brændevinsskatteloven, saa er det ganske vist, at saa kommer der Antydninger af, at selv om man nu har forkastet Brændevinsskatten og nægtet at søge Compensationen gennem en forhøjet Brændevinsskat — thi det har man gennem den vedtagne Dagsorden sagt, at man ikke ønsker at gøre — saa er der dog en Mulighed for, at man kan slaa om og tage Brændevinsskatten alligevel. Noget saadant antydede det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds, idet han udtalte, at naar man blot kunde faa Toldloven god nok, kunde man maaske alligevel gaa til at faa en forhøjet Brændevinsskat. Men den Slags Antydninger giver jeg ikke det mindste for, der er ikke tilstrækkeligt Hold deri. Derfor mener jeg, mine Herrer, at vi blive nødte til at handle efter den Situation, som virkelig foreligger, og jeg kan ikke se andet, end at jeg er fuldt berettiget til fra min Side at sige, at nu er Skattereformen strandet, og jeg er tillige berettiget til at sige det med Beklagelse af, hvad Folketinget har foretaget med Hensyn til dette Resultat. Det er en Skuffelse for mig, hvad der saaledes er sket. Jeg tror, at ærede Medlemmer i dette Ting, og navnlig de Medlemmer, der have haft Sæde i det paagældende Udvalg her-

oppe, ikke ere i nogen Tvivl om, at det virkelig har ligget mig paa Sinde at gøre alt, hvad jeg kunde, for at faa gennemført Skattereformen, men jeg siger det: jeg er i denne Henseende bleven svigtet af Folketinget. Folketinget har, navnlig ved sin sidste Handling, sat mig saaledes ud af Spillet med Hensyn til Skattereformen, at jeg ikke kan udrette noget mere. Hvad der skal ske i Fremtiden — naaja, det bliver jo ikke min Sag; men det er alligevel min Opfattelse, at vil man komme til en større Skattereform, saa vil man næppe kunne komme bort fra det Grundlag, som Ministeriet Redtz-Thott skabte i 1896—97 ved at fremsætte de 4 Skatte-love. Jeg tror ikke, at man skal finde nogen anden Vej passabel for at naa til en større Reform baade paa Toldbeskatningen og paa de direkte Skatter med det Formaal for Øje at lette Kommunerne Byrder. Men det er jo givet, at selv om man skulde gaa videre paa samme Grundlag — og jeg tror, som sagt, at man vil være henvist til det — vil jeg anse det for ganske nødvendigt, at det bliver ny Kræfter i Regeringen, der komme til at tage denne Sag op; jeg for mit Vedkommende vilde ikke kunne udrette mere her. Det er af den Grund, jeg, som sagt, har ønsket, at Ministeriet kan trække sig tilbage, naar Samlingen er sluttet. Det gør mig ondt, at Grundten dertil skal blive, at en saa stor og god Sag, som Skattereformen efter min Mening har været, er strandet, men imidlertid, anderledes kan det jo ikke være.

Ahlefeldt-Laurvig: Naar den højt-ærede Minister nu har udtalt, at det var en Skuffelse for ham, at disse Skattelove ikke ere bleve til noget, kan jeg forstaa denne Skuffelse, og jeg deler ogsaa den Beklagelse, der er udtalt fra flere Sider derover. Men jeg maa tilstaa, at jeg selv ikke har lidt nogen Skuffelse, thi det vilde ligefrem være Usandhed, hvis jeg vilde sige, at jeg noget Øjeblik havde troet paa, eller tror paa, at vi skulde faa disse Skattelove gennemførte med de Partidannelser, vi have. Jeg tror det ikke, og jeg er overbevist om, at det ikke havde nyttet noget, hvilken Regering vi end havde haft her, og hvilke Mænd, der end havde været i denne Regering. Og jeg tilføjer ogsaa, at jeg er aldeles overbevist om, at hvilken Regering der end følger efter denne, vil den have akkurat de samme Vanskeligheder. Der er ingen, der vil naa at faa disse Skattereformer gennemførte, saa længe vi have de